

AVIZ

referitor la propunerea legislativă de completare a articolului 255 din Legea nr.31/1990, privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare

Analizând propunerea legislativă de completare a articolului 255 din Legea nr.31/1990, privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B683 din 25.11.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea art.255 din Legea societăților comerciale nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, alin.(4), ce prevede reguli obligatorii în procedura de lichidare.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Semnalăm că au fost trimise spre avizare Consiliului Legislativ un număr de 27 de propuneri legislative având ca obiect modificarea și completarea Legii nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, propuneri ce aparțin aceluiași inițiator și au fost trimise de către Secretarul General al Senatului cu următoarele adrese: B655, B656, B657, B659, B660, B665, B667, B669, B678, B679, B680, B681, B682, B683, B684, B685, B686,

B687, B688, B689, B690, B691, B692, B693, B694, B695, B696 din 25.11.2010.

Observăm că dintre propunerile legislative sus menționate, un număr de șase vizează modificarea sau completarea aceluiași art.252 din Legea nr.31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, alte trei propun modificarea și completarea art.255 din actul normativ anterior enunțat, iar două modifică și completează art.253 din aceeași lege, o parte dintre ele excluzându-se reciproc, o parte reprezentând nonsensuri din punct de vedere juridic (completarea art.252 din lege cu art.252¹, introducerea în lege a art.252¹, deja existent, completarea art.252 cu aceleași noi alineate propusă în cuprinsul mai multora dintre proiectele trimise spre avizare, includerea în cadrul unora dintre propunerile legislative a prevederilor celorlalte, parțial modificate etc.).

4. Având în vedere cele de mai sus, inițiatorul ar fi trebuit ca în locul celor 27 de propuneri legislative având ca obiect modificarea diferitelor articole ale aceleiași legi sau chiar modificarea separată a unor alineate ale aceluiași articole, să redacteze un singur proiect de lege de modificare și completare a Legii nr.31/1990, evident ținând cont de faptul că unele dintre textele propuse se suprapun, se contrazic între ele sau nu pot fi promovate simultan.

5. Având în vedere prevederile art.41 din Legea nr.24/2000, republicată, se impune reformularea **titlului** proiectului, astfel:

„Lege pentru completarea art.255 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale”.

6. Conform art.47 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, textul propunerii legislative trebuie marcat ca **articol unic**, a cărui parte dispozitivă va fi reformulată, conform art.60 din aceeași lege, astfel:

„**Articol unic.** - După alineatul (3) al articolului 255 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:”.

În continuare va fi redactat între ghilimele textul propus pentru alin.(4).

7. La textul propus pentru **lit.a)** a **alin.(4)** al **art.255** din actul normativ de bază, semnalăm că nu există o situație juridică distinctă de cele enumerate, în care activele societății să fie „în tranzit” în

patrimoniul acesteia. Pentru acest motiv, propunem eliminarea din cuprinsul normei a cuvântului „tranzit”.

Observăm, de asemenea, că marea majoritate a drepturilor din patrimoniul unei societăți comerciale sunt drepturi de creanță, izvorâte din contractele încheiate, drepturi cărora le corespund obligații corelative, ce se regăsesc în pasivul patrimonial. Acest aspect nu presupune însă ca referirea la drepturile de creanță, ca părți ale activului patrimonial, să fie făcută prin arătarea obligațiilor corelative, sau prin precizarea că ele generează astfel de obligații – acest lucru fiind subînțeles - și oricum, nu prin folosirea sintagmei „sub obligații”.

Pentru motivele invocate, propunem înlocuirea sintagmei „ori sub obligații de orice fel (condiționale, cu termen, alternative, solidare, cu clauză penală, divizibile ori nedivizibile), la data intrării în dizolvare” cu expresia „**ori sunt afectate de termene extinctive sau de condiții suspensive sau rezolutorii**”.

Precizăm că drepturile supuse **unor termene suspensive** nu pot fi enumerate ca făcând parte din activul patrimonial, întrucât termenele suspensive suspendă nașterea drepturilor prevăzute în actele juridice încheiate, - și nu doar producerea efectelor – acestea fiind considerate inexistente până la împlinirea termenelor.

De asemenea, având în vedere că procedura lichidării voluntare nu are caracter judiciar și că actele din cadrul ei nu sunt săvârșite de către judecătorul-sindic la fel ca și în procedura insolvenței, apreciem că nu orice revendicare din partea unei terțe persoane a unor drepturi din patrimoniul societății este de competența instanței de judecată, ci numai acele cereri având ca obiect drepturi din patrimoniul societății comerciale contestate de către aceasta terților.

Pentru aceste motive se impune revederea tezei finale a normei de la lit.a).

8. Datorită motivului invocat la punctul anterior, acela că procedura lichidării voluntare nu are caracter judiciar, nepresupunând pe parcursul derulării ei controlul instanței de judecată, propunem eliminarea **lit.b)** din cuprinsul **alin.(4)** al **art.255**.

9. La textul propus pentru **art.255 alin.(4) lit.d)**, este necesară eliminarea din cuprinsul normei a sintagmei „în ființă” și înlocuirea expresiei „și sarcini de orice fel” cu sintagma „și a sarcinilor de orice fel.”.

10. La textul propus pentru **lit.f)** a **alin.(4)** al **art.255**, pentru motivele arătate la pct.6 *supra*, propunem înlocuirea sintagmei „va fi autorizată de instanță pe baza propunerii lichidatorului” cu expresia „va fi autorizată **de lichidator**”.

11. Pentru aceleași considerente, este necesară eliminarea din cuprinsul **alin.(4)** al **art.255** a normei de la **lit.g)**, întrucât în cazul lichidării voluntare, regula este că lichidatorul efectuează actele presupuse de această procedură fără controlul sau autorizarea instanței.

12. La textul propus pentru **art.255 alin.(4) lit.o)**, observăm că forma autentică prevăzută de lege *ad validitatem* este cerută pentru încheierea valabilă a contractelor în cauză și nu doar pentru realizarea transferului dreptului de proprietate, acesta din urmă fiind un efect al contractelor translativ de proprietate valabil încheiate.

Totodată, autentificarea de către notarul public a contractelor se face, potrivit procedurii notariale, pe baza declarației părților făcută verbal sau în scris, personal sau prin reprezentat cu procură specială.

Pentru aceste considerente, propunem reformularea tezei finale a normei de la lit.o), astfel:

„ ... Când legea impune pentru **încheierea valabilă a contractelor având ca obiect înstrăinarea unor drepturi** forma autentică, **aceste** contracte **sunt** autentificate de notarul public, pe baza **declarației părților**, cheltuielile de autentificare **fiind** în sarcina cumpărătorului”.

13. La textul propus pentru **lit.p)** a **alin.(4)** al **art.255**, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, recomandăm înlocuirea cuvântului „conform” cu expresia „**potrivit prevederilor**”.

14. La textul propus pentru **art.255 alin.(4) lit.r)**, se impune eliminarea celei de-a doua teze, întrucât în cadrul procedurii lichidării voluntare felul în care se face distribuirea către creditorii a sumelor din contul de lichidare nu este supus aprobării prealabile a instanței, regula fiind că datoriile sunt plătite în ordinea exigibilității lor.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș IELI

București

Nr. 1524/13.12.2010.